

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-8-06

Druk nr 310
Warszawa, 6 lutego 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem usługami z zagranicą oraz zasady administrowania obrotem usługami z krajami trzecimi dokonywanego na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu usługami z zagranicą oraz do obrotu usługami z krajami trzecimi w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) obszar celny Wspólnoty – obszar celny w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, roz. 2, t. 4, str. 307);
- 2) usługa – usługę wymienioną w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej;
- 3) kraj trzeci – kraj niebędący członkiem Wspólnoty Europejskiej;
- 4) obrót usługami z zagranicą – świadczenie usług z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na sposób świadczenia usług;

- 5) obrót usługami z krajami trzecimi – świadczenie usług z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty, bez względu na sposób świadczenia usług;
- 6) importer lub eksporter wspólnotowy usług – osobę, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 7) limit usług – określoną ilość lub wartość usług, wymagającą uzyskania pozwolenia na obrót usługami z zagranicą, która może być zrealizowana w oznaczonym czasie;
- 8) rejestracja usługi – uzyskanie pozwolenia udzielanego na obrót usługami z zagranicą;
- 9) Porozumienie WTO – Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzone w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483, z 1996 r. Nr 9, poz. 54 i Nr 32, poz. 143 oraz z 1998 r. Nr 34, poz. 195).

Art. 3. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

Rozdział 2

Ograniczenia w obrocie usługami z zagranicą

Art. 4. 1. Jeżeli wymaga tego interes narodowy lub podstawowy interes gospodarczy kraju, Rada Ministrów, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, może ustanowić na czas określony, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakaz obrotu usługami z zagranicą;
- 2) ograniczenia w obrocie usługami z zagranicą w formie:
 - a) limitów usług,
 - b) rejestracji usług.

2. Zakaz oraz ograniczenia w obrocie usługami z zagranicą, o których mowa w ust. 1, są ustanawiane zgodnie z zasadami ich stosowania określonymi w Porozumieniu WTO, w przypadkach gdy:

- 1) jest to konieczne do zapewnienia równowagi bilansu płatniczego w rozumieniu Porozumienia WTO;
- 2) obrót usługami jest dokonywany na podstawie umów międzynarodowych przewidujących rozliczenia w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym;
- 3) jest to konieczne do ochrony zasad współżycia społecznego;
- 4) jest to konieczne do ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub ochrony roślin, ochrony środowiska;
- 5) jest to konieczne do zapewnienia przestrzegania ustaw i przepisów wykonawczych niepozostających w sprzeczności z postanowieniami Porozumienia WTO, łącznie z ustawami i przepisami dotyczącymi utrzymania monopolu, ochrony własności intelektualnej;
- 6) jest to konieczne do ochrony prywatności jednostek w zakresie rozpowszechniania, a także przetwarzania danych osobowych oraz ochrony poufności ich akt i rachunków;
- 7) jest to uzasadnione względami porządku społecznego lub bezpieczeństwa publicznego;

- 8) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa;
- 9) służą wypełnieniu zobowiązań wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;
- 10) jest to uzasadnione względami polityki państwa.

Art. 5. 1. W przypadku ustanowienia ograniczenia w obrocie usługami z zagranicą jest wymagane uzyskanie pozwolenia na obrót usługami objętymi ograniczeniem, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Pozwolenia na obrót usługami objętymi rejestracją usług są udzielane w wielkości określonej we wniosku o udzielenie pozwolenia.

3. Pozwolenia udziela się na czas określony.

Art. 6. 1. Rada Ministrów, w rozporządzeniu o ustanowieniu limitów usług albo rejestracji usług, określa:

- 1) organ odpowiedzialny za administrowanie usługami objętymi ograniczeniami w obrocie usługami z zagranicą;
- 2) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o wydanie pozwoleń, a także wzory tych pozwoleń;
- 3) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- 4) warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia;
- 5) wzór i tryb składania sprawozdań z wykorzystania pozwolenia, jeżeli obowiązek taki został ustanowiony zgodnie z ust. 3;
- 6) sposób i tryb ewidencjonowania wydanych pozwoleń;
- 7) wysokość opłat za wydanie pozwolenia.

2. Rada Ministrów, w rozporządzeniu o ustanowieniu limitów usług, określa sposób rozdysponowania tych limitów.

3. Rada Ministrów, w rozporządzeniu o ustanowieniu limitów usług albo rejestracji usług, może nałożyć obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń.

Art. 7. 1. Organ odpowiedzialny za administrowanie usługami, na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego usług, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie.

2. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 1;
- 2) naruszył w okresie 24 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku warunki uprzednio wydanego pozwolenia;
- 3) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3;
- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu lub dokumentom lub takim wyrokiem została skazana osoba kierująca podmiotem będącym wnioskodawcą.

3. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje także w przypadku wcześniejszego rozdysponowania limitów usług.

4. Odmowa udzielenia pozwolenia może nastąpić, jeżeli wymaga tego interes gospodarczy państwa.

5. Cofnięcie pozwolenia następuje, jeżeli wnioskodawca naruszył warunki, na jakich zostało ono mu udzielone.

Rozdział 3

Obrót usługami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów prawa wspólnotowego

Art. 8. 1. Jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem usługami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia warunkującego świadczenie usług, pozwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.

2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 10 dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Art. 9. Jeżeli przepisy prawa wspólnotowego nie stanowią inaczej, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego usług, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie.

Art. 10. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem usługami z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki może określać, w drodze rozporządzeń:

- 1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty,
 - 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
 - 3) wzory pozwoleń,
 - 4) warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia
- mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego, a także potrzebę zapewnienia szczególnej

kontroli uzasadnionej specyfiką obrotu określonymi usługami z zagranicą i uwzględniając przesłanki zawarte w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 11. Odmowa udzielenia pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 10.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 12. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.³⁾) w art. 53 § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenie „reglamentacja pozataryfowa” oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do ograniczenia świadczenia usług, wywozu lub przywozu towarów, takie jak środki nadzoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu, a także środki administrowania obrotem towarami lub usługami z zagranicą, ustanowione przez właściwy organ administracji państwowej.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz warunkującego w szczególności:

- 1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty,
 - 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych,
 - 3) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty,
 - 4) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty z zastosowaniem refundacji,
 - 5) objęcie towaru procedurą zawieszającą,
 - 6) czasowe składowanie towaru,
 - 7) wprowadzenie towaru do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty,
 - 8) wyprowadzenie towaru z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty poza ten obszar,
 - 9) objęcie towaru procedurą uszlachetniania biernego,
 - 10) powrotny wywóz towaru
– pozwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.
2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o

udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, mając na uwadze potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli uzasadnionej specyfiką obrotu określonymi towarami z zagranicą i uwzględniając przesłanki zawarte w przepisach prawa wspólnotowego.”.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

Art. 14. Traci moc ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.
Ustawa w zakresie swojej regulacji umożliwia wykonanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.Urz. WE L 200 z 30.7.2005, str. 1).
 - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199 i Nr 177, poz. 1468.
 - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472, z 2002 r. Nr 89, poz. 804 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808.

UZASADNIENIE

Celem proponowanej ustawy o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi jest umożliwienie prawidłowej realizacji rozporządzenia Rady nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.Urz. WE L 200 z 30.7.2005), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

Projektowana ustawa nowelizuje także ustawę:

- 1) Kodeks karny skarbowy z dnia 10 września 1999 r. oraz
- 2) ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

– w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji ww. rozporządzenia Rady.

Jakkolwiek podstawowym celem niniejszego projektu ustawy jest umożliwienie prawidłowej realizacji ww. rozporządzenia Rady, to jednak projektodawca zaproponował konstrukcję o charakterze abstrakcyjnym, tj. takim, który umożliwi wykonanie w przyszłości także innych regulacji unijnych o zbliżonym charakterze, o ile takie zostałyby w przyszłości przyjęte. Taka koncepcja pozwoli na uniknięcie potrzeby dokonywania kolejnych nowelizacji ustawowych w każdym przypadku przyjęcia na szczeblu UE kolejnych regulacji o podobnym charakterze.

- I. Rozporządzenie Rady nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania

Projekt ww. aktu unijnego był przedmiotem prac zarówno na szczeblu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, jak i był opiniowany przez Sejm RP, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem

i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515).

W dniu 30 listopada 2004 r. projekt ww. regulacji unijnej został pozytywnie przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów. W dniu 15 grudnia 2004 r. pozytywną opinię wydał także Sejm. Rada UE w dniu 27 czerwca 2005 r. ostatecznie przyjęła rozporządzenie w sprawie handlu niektórymi rodzajami sprzętu i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego czy poniżającego traktowania lub karania. Rozporządzenie to wchodzi w życie z 12-miesięcznym *vacatio legis*.

Zgodnie z opinią Sejmu, Polska poparła ww. projekt regulacji unijnej, którego celem jest ustanowienie ograniczeń w handlu niektórymi rodzajami sprzętu i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego czy poniżającego traktowania lub karania w ramach polityki UE w odniesieniu do krajów trzecich w zakresie praw człowieka. Wspomniane ograniczenia dotyczą także świadczenia usług z tym związanych, tj. udzielania pomocy technicznej.

Prace nad ww. projektem rozporządzenia zostały zapoczątkowane w UE w grudniu 2002 r., kiedy Komisja Europejska w ramach realizacji Wytycznych dotyczących polityki UE w sprawie tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania przyjętych przez Radę ds. Ogólnych w dniu 9 kwietnia 2001 r. po raz pierwszy przedstawiła projekt rozporządzenia ustanawiającego szczególnie reżim handlowy w odniesieniu do produktów, które mogą być wykorzystane do wykonywania kary śmierci lub tortur. Po stwierdzeniu konieczności przeformułowania niektórych zapisów projektu dotyczących zasad administrowania tym reżimem Komisja Europejska wycofała projekt. Zmieniony projekt został nieoficjalnie przekazany państwom członkowskim UE w maju 2004 r., a następnie oficjalne prace nad tym projektem były prowadzone w ramach Grupy Roboczej ds. Handlu. Po zakończeniu prac eksperckich, rozporządzenie zostało przyjęte na szczelnie unijnym, a następnie opublikowane w Dz.Urz. WE L 200 z 30.7.2005.

Omawiane rozporządzenie Rady przewiduje wprowadzenie zakazu eksportu i importu towarów wykorzystywanych do wykonywania kary śmierci oraz tortur. Jednocześnie rozporządzenie Rady dopuszcza możliwość handlu tymi towarami, jeżeli są one wykorzystywane w innych uzasadnionych celach. Handel ten, zgodnie z

rozporządzeniem, ma się odbywać w oparciu o system pozwoleń wydawanych przez administrację krajów członkowskich UE.

II. Ustawa o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi

Rozporządzenie Rady dotyczy zarówno zasad obrotu określonymi towarami z krajami trzecimi (tj. tymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania), jak i zasad świadczenia tzw. pomocy technicznej (usług) związanej z tymi towarami. Regulacja unijna przewiduje bowiem także obowiązek uzyskania pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty, w zakresie udzielania pomocy technicznej związanej z niektórymi rodzajami sprzętu i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego czy poniżającego traktowania lub karania.

W odniesieniu do kwestii uregulowania zasad świadczenia usług (pomocy technicznej) projektodawca analizował dwie możliwe formy umożliwienia prawidłowej realizacji rozporządzenia Rady:

- 1) pierwsza – polegała jedynie na dokonaniu, w niezbędnym zakresie, nowelizacji obowiązującej dotychczas ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z późn. zm.),
- 2) druga – polegała na uchyleniu ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami i zaproponowaniu nowej ustawy regulującej obrót usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi.

Ostatecznie projektodawca zdecydował się na rozwiązanie wymienione w ww. pkt 2, gdyż nowelizacja, wielokrotnie nowelizowanej, obowiązującej dotychczas ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami oznaczałaby zmianę co najmniej połowy jej przepisów, włącznie ze zmianą tytułu ustawy.

Projekt ustawy o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi powstał na skutek zestawienia przepisów niezbędnych do realizacji rozporządzenia Rady oraz „przejęcia”, z pewnymi modyfikacjami porządkowymi i

legislacyjnymi, przepisów dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami.

Nowa ustawa przewiduje zarówno wykonywanie przepisów prawa wspólnotowego kształtującego obrót usługami z krajami trzecimi (w szczególności przepisy rozdziału 3), jak i możliwość zastosowania, zgodnie z przepisami WTO, tak jak to było do tej pory, własnych (tj. ustanawianych przez Polskę) środków reglamentujących obrót usługami z zagranicą (w szczególności przepisy rozdziału 2).

Ustawa przewiduje tryb administracyjno-prawny wydawania pozwoleń na udzielanie pomocy technicznej związanej niektórymi rodzajami sprzętu i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego czy poniżającego traktowania lub karania. Przewiduje także delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania aktu wykonawczego, w którym określi m.in. wzory pozwoleń, gdyż w tym przypadku wzorów tych regulacja unijna nie ustanawia, pozostawiając kwestie ich określenia ustawodawstwu poszczególnych państw unijnych.

Ponadto zmieniono definicję usługi, dotychczas obowiązującą na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami, przez wykreślenie zwrotu „roboty budowlano-montażowe”. Obowiązujące w Polsce klasyfikacje (PKD i PKWiU) obejmują wszelkie rodzaje usług, w tym i roboty budowlano-montażowe. Stąd nie ma potrzeby dodatkowego podkreślenia, że pojęcie „usługi” obejmują także ten rodzaj usług.

Tryb udzielania pozwoleń w obrocie usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi

Projektowana ustawa przewiduje, że w przypadku udzielania pozwoleń (licencji) w ramach środków handlowych ustanowionych przez Wspólnotę, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (K.p.a). W odniesieniu do licencji wspólnotowych będzie to miało miejsce z uwzględnieniem warunków i zasad określonych w akcie normatywnym wydanym przez organ Wspólnoty właściwy do

spraw obrotu towarami z krajami trzecimi. W odniesieniu do środków reglamentujących obrót usługami ustanowionych autonomicznie przez Polskę – będzie to miało miejsce, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Dodatkowo umożliwiono uwzględnienie specyfiki udzielania pozwoleń (licencji) w ramach ograniczeń, które mogą obowiązywać w UE, w tym w Polsce, która w praktyce uniemożliwić mogłaby korzystanie z niektórych praw i stosowania w pełnym zakresie niektórych instytucji wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przyczyny wyłączenia określonych przepisów K.p.a. są identyczne do tych, które legły u podstaw przyjęcia takiego rozwiązania w obowiązującej obecnie ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą i dotyczą następujących przepisów K.p.a.: art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

1. Art. 10 K.p.a. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Odstąpienie od tej zasady jest możliwe tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną.

Obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu obejmuje fazę wszczęcia postępowania, fazę postępowania wyjaśniającego, fazę między zakończeniem postępowania wyjaśniającego a wydaniem decyzji oraz fazę wydawania decyzji.

W przypadku niewyłączenia stosowania tego przepisu w ramach procedury udzielania pozwoleń należałoby stosować art. 10 K.p.a. wprost. Niemniej jednak specyfika udzielania licencji w ramach ograniczeń unijnych będzie uniemożliwiała w praktyce zagwarantowanie stronom prawa pełnego uczestnictwa w postępowaniu administracyjnym. Natomiast wydłużenie postępowania związanego z dodatkowymi czynnościami strony mogłoby prowadzić do przekraczania zawitych terminów przeznaczonych na rozdysponowanie np. limitów usług ustanowionych przez UE.

2. Art. 57 § 5 K.p.a. stanowi, że termin (w tym przypadku złożenia wniosku) uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego albo złożono w polskim urzędzie konsularnym. Termin uważa się za zachowany również w przypadku, gdy przed jego upływem żołnierz lub członek załogi statku morskiego złożył je w dowództwie jednostki wojskowej lub kapitanowi statku, a także gdy osoba pozbawiona wolności złożyła pismo w administracji zakładu karnego.

W przypadku, w którym przepisy prawa wspólnotowego przewidują określone terminy na złożenie wniosku (których przekroczenie skutkuje niebraniem przez Komisję Europejską takiego wniosku pod uwagę, np. przy rozdzielaniu limitów usług), może dojść do sytuacji, w której polski organ administracji na gruncie K.p.a. byłby zmuszony uwzględnić taki wniosek, podczas gdy Komisja Europejska już rozdysponowała limity usług.

W celu uniknięcia takich sytuacji jest zasadne wyłączenie tego przepisu. Jest to również uzasadnione tym, że w tym przypadku chodzi nie tylko o placówki pocztowe. Nadal będzie można nadać wniosek drogą pocztową lub w dowolny inny sposób dostarczyć organowi udzielającemu pozwoleń. Ważne będzie, aby organ ten w określonym terminie otrzymał taki wniosek, a zatem, aby liczyła się data fizycznego wpływu wniosku do tego organu.

3. Art. 58-60 K.p.a. dotyczą przywracania terminów.

Dotychczasowa praktyka wydawania pozwoleń wskazuje wyraźnie na to, że nie jest możliwe przywracanie terminów dotyczących rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia. W przypadku gdy terminy (na składanie wniosków) będą natomiast ściśle określone w rozporządzeniach UE ustanawiających środki handlowe, nie może być mowy o ich przywracaniu.

4. Art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4 i art. 78-88 K.p.a. regulują kwestię dowodów w postępowaniu administracyjnym.

Wydawanie licencji będzie się opierało całkowicie o dokumenty ściśle określone w aktach prawa wspólnotowego i prawodawstwie polskim dotyczącym ustanawiania środków handlowych.

Proponuje się stosowanie w procedurze udzielania pozwoleń art. 76 § 1 K.p.a., zgodnie z którym dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone, a ponadto art. 77 § 1 K.p.a. stanowiącego, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Przepisy te będą niezbędne do prawidłowej oceny materiału dowodowego, w oparciu o który udziela się pozwoleń.

5. Art. 97-103 K.p.a. regulują kwestię zawieszenia postępowania administracyjnego.

Stosowanie tych przepisów nie może mieć miejsca w procedurze udzielania pozwoleń w ramach środków handlowych UE, ponieważ uniemożliwiłoby terminowe rozdysponowanie np. limitów usług. Niewyłączenie tych przepisów mogłoby powodować zaistnienie sytuacji, w której odwieszenie postępowania dokonywane byłoby po całkowitym rozdysponowaniu limitów ustanowionych przez UE.

Pozostała część przepisów i projektu ustawy (rozdział 2) została „przejęta” z niezbędnymi korektami porządkowymi i legislacyjnymi z dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami.

III. Nowelizacja ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

W związku z przystąpieniem naszego kraju do UE uległ zmianie stan prawny w zakresie regulacji handlu zagranicznego. Do polskiego porządku prawnego została wprowadzona nowa ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115).

Zgodnie z art. 133 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) Wspólna polityka handlowa jest oparta na jednolitych zasadach, zwłaszcza w odniesieniu do zmian stawek celnych, zawierania umów celnych i handlowych, ujednolicenia środków

liberalizacyjnych, polityki eksportowej i handlowych środków ochronnych podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów.

Środki handlu zagranicznego zatem, z pewnymi wyjątkami, o których mowa niżej, są ustanawiane przez Radę lub Komisję Europejską w drodze decyzji i rozporządzeń stosowanych bezpośrednio.

Jakkolwiek środki administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi (środki handlowe) są ustanawiane przez UE, a nie przez poszczególne państwa członkowskie, to jednak przepisy prawa wspólnotowego nie wykluczają stosowania przez państwa członkowskie UE:

- 1) zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej (w odniesieniu do eksportu tylko te przesłanki),
- 2) specjalnych formalności dotyczących wymiany dewiz,
- 3) formalności wprowadzonych w celu stosowania umów międzynarodowych będących w zgodzie z Traktatem.

Wskazany dualizm regulacyjny na szczeblu UE (wyłączny zakres kompetencji UE w zakresie kształtowania handlu międzynarodowego w ujęciu UE 25 – kraje trzecie oraz wąski zakres kompetencji przyznany poszczególnym państwom członkowskim UE) odzwierciedla ww. ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Dlatego też postanowienia tej ustawy można podzielić na dwie części:

- 1) pierwsza – poświęcona jedynie wykonaniu przepisów prawa wspólnotowego, tj. środków handlowych ustanowionych przez UE,
- 2) druga – dająca możliwość ustanowienia tzw. autonomicznych środków administrowania obrotem, w ww. przypadkach przewidzianych przez przepisy prawa wspólnotowego, a także przewidująca tryb ich ustanawiania i zasady funkcjonowania.

W przypadku środków autonomicznych, o których mowa w pkt 2, przepisy ustawowe odwołują się wprost do konkretnych przepisów prawa wspólnotowego, które dają

możliwość ustanawiania takich środków przez poszczególne państwa członkowskie UE, a także określających przesłanki ich ustanowienia.

W chwili obecnej jest stosowany jeden środek handlowy o charakterze autonomicznym będący realizacją dyrektywy unijnej, która wymagała implementacji w prawie krajowym, tj. rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie zakazu przywozu z krajów trzecich skór niektórych gatunków szceniąt foczych oraz wyrobów z tych skór, który został opracowany w celu wykonania dyrektywy 83/129/EWG z dnia 28 marca 1983 r. dotyczącej przywozu do Państw Członkowskich skór niektórych gatunków szceniąt foczych oraz otrzymywanych z nich wyrobów (Dz.Urz. WE L 091 z 09.04.1983, z późn. zm.).

Pozostałe środki handlowe UE są stosowane wprost, gdyż są one ustanawiane w drodze decyzji lub rozporządzeń Rady lub Komisji Europejskiej. Ich realizacja odbywa się za pomocą przepisów pierwszej części ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Przepisy tej ustawy w tym zakresie mają zastosowanie do tych środków, które ustanawiają wymóg posiadania pozwoleń importowo-eksportowych (ustawa rozstrzyga, że takie pozwolenia są wydawane w drodze decyzji administracyjnej oraz wskazuje organy, które takich decyzji udzielają). Z tych powodów ta część przepisów ustawy o administrowaniu obrotem towarowym ma zastosowanie do kontyngentów ograniczających obrót lub licencyjnego nadzoru obrotu albo do jakiegokolwiek innego środka handlowego, który ustanawia wymóg posiadania pozwoleń importowo-eksportowych (zakazy obrotu nie wymagają żadnych dokumentów i są stosowane wprost bez potrzeby posiłkowania się prawem krajowym).

Art. 3 ust. 1 ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą stwierdza, że jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia warunkującego:

- 1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty,
- 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych,
- 3) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty,
- 4) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty z zastosowaniem refundacji

– to takie pozwolenie jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.

Przepis ten rozstrzyga zatem o trybie wydawania pozwoleń, których obowiązek uzyskania wynika wprost z przepisów prawa wspólnotowego.

Niemniej jednak, ze względu na specyficzne definicje importu i eksportu, jakimi posługuje się regulacja UE w sprawie handlu niektórymi rodzajami sprzętu i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego czy poniżającego traktowania lub karania, istnieje konieczność dokonania nowelizacji istniejącego ustawodawstwa krajowego, tj. ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, polegającej na „rozciągnięciu” trybu administracyjno-prawnego (decyzji administracyjnej) na wszystkie przypadki przywozu określonych towarów na obszar celny Wspólnoty i ich wywozu z tego obszaru, tak aby pozwolenie obejmowało nie tylko procedurę dopuszczenia do obrotu i wywozu, ale w ogóle przywóz lub wywóz towarów, a szczególności te procedury, w stosunku do których taki obowiązek uzyskania pozwolenia został ustanowiony. Katalog określony w obowiązującym art. 3 ust. 1, zostanie zatem uzupełniony o następujące procedury:

- 1) objęcie towaru procedurą zawieszającą,
- 2) czasowe składowanie towaru,
- 3) wprowadzenie towaru do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty,
- 4) wyprowadzenie towaru z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty poza ten obszar,
- 5) objęcie towaru procedurą uszlachetniania biernego,
- 6) powrotny wywóz towaru.

Definicja importu określona w regulacji unijnej obejmuje każde wprowadzenie na obszar celny Wspólnoty towarów objętych tą regulacją, w tym dopuszczenie do obrotu, czasowe składowanie towaru, objęcie towaru procedurą zawieszającą, a także wprowadzenie towaru do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty, z wyłączeniem towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Wspólnoty, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 91 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, łącznie ze składowaniem towarów

niewspólnotowych w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnoclowym.

Definicja eksportu określona w regulacji unijnej obejmuje każde wyprowadzenie z obszaru celnego Wspólnoty towarów objętych tą regulacją, w tym procedurę wywozu, a także wyprowadzenie towaru z wolnego składu celnego lub składu wolnoclowego działającego na obszarze celnym Wspólnoty poza ten obszar. Z uwagi na fakt, że jest tu mowa o każdym wyprowadzeniu towarów z obszaru celnego Wspólnoty, powyższy wykaz przypadków, w których dochodzi do wyprowadzenia towarów z obszaru celnego Wspólnoty, należy uzupełnić o objęcie towaru procedurą uszlachetniania biernego oraz powrotny wywóz towaru.

Pozwolenie nie jest jednak wymagane dla towarów określonych w załączniku nr III, które są jedynie przewożone przez obszar celny Wspólnoty, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 91 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, łącznie ze składowaniem towarów niewspólnotowych w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnoclowym.

Proponuje się także uzupełnienie dotychczasowego brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Proponowana zmiana zakłada uzupełnienie jedynie brzmienia obecnie funkcjonującego o wyrazy „lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a”. Zmiana jest podyktowana potrzebą dokonania tłumaczenia w przypadku dołączenia dokumentów określonych w rozporządzeniu wykonawczym. Dotychczasowe brzmienie gwarantowało jedynie dołączenie tłumaczenia dokumentów, które wynikają z przepisów prawa wspólnotowego. Analogicznego zabiegu dokonano w nowym art. 8 ust. 2 ustawy o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi.

Ponadto projekt ustawy przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki pozwalające dookreślić warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, mając na uwadze potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego.

Zaproponowano także zmianę do ustawy – Kodeks karny skarbowy, który w obecnym brzmieniu nie przewiduje penalizacji uchybień dotyczących ograniczeń w zakresie usług ustanowionych w przepisach prawa wspólnotowego.

Konieczność ustanowienia krajowego systemu administrowania obrotem sprzętem i produktami, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego czy poniżającego traktowania lub karania, a także dostosowanie prawodawstwa krajowego w zakresie udzielania pomocy technicznej z tym związanej, została wskazana w projekcie stanowiska Polski przyjętym przez KERM i Sejm RP.

Ww. regulacja unijna wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r., tj. z tą datą powinna także wejść w życie projektowana ustawa wraz z aktami wykonawczymi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 734) dotyczących Oceny Skutków Regulacji należy podkreślić, że projekt nie spowoduje żadnych zmian w stosunku do stanu obecnie obowiązującego w zakresie:

- dochodów i wydatków budżetu i sektora publicznego,
- rynku pracy,
- konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki,
- sytuacji i rozwoju regionalnego.

Z uwagi na charakter niniejszego projektu, który implementuje przepisy prawa wspólnotowego, niniejsza ustawa nie była przedmiotem konsultacji społecznych.

Jednakże projekt został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki w celu poddania szerokiej dyskusji społecznej. W ramach tych uzgodnień nie zgłoszono żadnych uwag.

Tabela Zbieżności

Projektowane przepisy	Przepisy UE
Ustawa o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą	
Art. 1 ust. 1	Art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”.
Art. 8	Art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady.
Art. 9	Art. 2 pkt h, art. 8 oraz załącznik I do rozporządzenia Rady
Art. 10	Obowiązek określenia wzorów wniosków wykazu dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku oraz wzoru pozwoleń wynika pośrednio z rozporządzenia Rady. Rozporządzenie to bowiem w załączniku V określa wzór pozwolenia jedynie na przywóz lub wywóz towarów (a także de facto wzór wniosku), zaznaczając jednocześnie, że nie należy stosować tego formularza przy wydawaniu pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej (usługa). Formularza wniosku i pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej (usługa) rozporządzenie Rady nie określa.
Ustawa o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą	
Art. 3 ust. 1	Art. 2 pkt d i e rozporządzenia Rady
Art. 3a	Art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 2.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekr.Min.JP/166/DP/2006/gg

Warszawa, 24 stycznia 2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz krajami trzecimi, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem (RM-10-8-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Nie zgłaszam zastrzeżeń do przepisów projektowanej regulacji. Zawarte w projekcie rozstrzygnięcia prawne nie budzą zastrzeżeń w kontekście ich zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,
Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Tadeusz Koźmiński

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Piotr Grzegorz Woźniak
Minister Gospodarki

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**
z dnia

w sprawie pozwoleń na przywóz z kraju trzeciego lub wywóz do kraju trzeciego niektórych towarów, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

Na podstawie art. 3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963, z 2005 r. Nr 14, poz. 115 oraz z 2006 r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia na:

- 1) przywóz z kraju trzeciego lub wywóz do kraju trzeciego towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005, str.1), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”;
- 2) wywóz do kraju trzeciego towarów określonych w załączniku III do rozporządzenia Rady.

§ 2. 1. Do wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady oraz na wywóz towarów określonych w załączniku III do tego rozporządzenia, dołącza się oświadczenie końcowego użytkownika zawierające:

- 1) określenie kraju końcowego przeznaczenia;
- 2) nazwę i adres użytkownika końcowego;
- 3) określenie towaru będącego przedmiotem wniosku, jego opis, ilość i wartość;
- 4) opis ostatecznego zastosowania towaru będącego przedmiotem wniosku;
- 5) wskazanie pośrednich odbiorców i nabywców.

2. W przypadku wywozu towarów do kraju trzeciego, oświadczenie końcowego użytkownika, o którym mowa w ust. 1, powinno być poświadczone przez właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego kraju trzeciego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Do wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady oraz na wywóz towarów określonych w załączniku III do tego rozporządzenia, niezależnie od dokumentów o których mowa w § 2, wnioskodawca dołącza:

- 1) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na wywóz:

- a) kopię umowy zawartej z odbiorcą w kraju trzecim, do którego towary będące przedmiotem wniosku mają zostać wywiezione lub
 - b) kopię dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku, jeżeli osobą uprawnioną do rozporządzania tym towarem jest wnioskodawca, lub
 - c) kopię umowy zawartej z osobą mającą tytuł prawny do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku, upoważniającą do jego wywozu wraz z kopią dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania przez tę osobę towarem będącym przedmiotem wniosku, lub
 - d) pełnomocnictwo wystawione przez osobę mającą tytuł do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku upoważniające do jego wywozu wraz z kopią dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania przez mocodawcę tym towarem;
- 2) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady – oświadczenie osoby lub osób mających prawo składania oświadczeń woli w imieniu muzeum, że towary będące przedmiotem wniosku są przeznaczone na cele muzealne i będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne;
- 3) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady – poświadczoną notarialnie lub urzędowo za zgodność z oryginałem, kopię statutu muzeum będącego wnioskodawcą, nadanego na podstawie przepisów o muzeach, wraz z zaświadczeniem wystawionym przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego stwierdzającym, że nie zakazał on działalności tego muzeum.

§ 4. Pozwolenia na wywóz lub przywóz towarów, w granicach określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady, udziela się na wnioskowany termin ważności.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

MINISTER GOSPODARKI

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki *w sprawie pozwoleń na przywóz z kraju trzeciego lub wywóz do kraju trzeciego niektórych towarów, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania*, został opracowany na podstawie art. 3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963 z późn. zm.).

Celem projektowanej regulacji jest doprecyzowanie warunków udzielenia i wykorzystania pozwolenia na przywóz z kraju trzeciego lub wywóz do kraju trzeciego towarów, w związku z wejściem w życie z dniem 30 lipca 2006 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”.

Rozporządzenie Rady wprowadza podział niektórych rodzaju sprzętu i produktów, które mogą być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego czy poniżającego traktowania lub karania, na dwie odrębne grupy towarowe ujęte w załącznikach II i III do ww. rozporządzenia Rady.

W przypadku towarów określonych w załączniku nr II do rozporządzenia Rady istnieje możliwość przywozu i wywozu tych towarów, ale po uprzednim uzyskaniu pozwolenia na przywóz lub wywóz (vide art. 3 ust. 2 oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady) wydanego przez właściwe organy wspólnotowe (określone w załączniku nr I do rozporządzenia Rady; w przypadku Polski organem tym jest Minister Gospodarki). W przypadku towarów określonych w załączniku nr III, wymóg uzyskania pozwolenia dotyczy wyłącznie wywozu (vide art. 5 ust. 1 ww. rozporządzenia Rady).

W przypadku towarów określonych w załączniku nr II, końcowym użytkownikiem tych towarów może być wyłącznie muzeum – art. 3 ust. 2 oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady.

Wnioskodawca składa wnioski o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów wyłącznie do organu wspólnotowego kraju, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę.

Jednocześnie rozporządzenie Rady wprowadziło szeroką definicję pojęcia „przywóz” i „wywóz” rozumianych jako, odpowiednio, każde wprowadzenie towarów na obszar celny Wspólnoty i każde wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty (vide art. 2 pkt d) i e) rozporządzenia Rady). Definicje te znalazły swoje odzwierciedlenie w nowelizacji ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, która „rozciągnęła” tryb administracyjno-prawny wydawania pozwoleń na wszystkie procedury celne, których istotą jest takie wprowadzenie i wyprowadzenie towarów.

Z uwagi na fakt, że rozporządzenie Rady wprowadza pojęcie użytkownika końcowego (vide pkt 9 wzoru pozwolenia na przywóz lub wywóz określonego w załączniku nr V do rozporządzenia Rady), projekt niniejszego rozporządzenia MG przewiduje, iż do wniosku o uzyskanie stosownego pozwolenia należy dołączyć oświadczenie końcowego użytkownika zawierające:

- 1) określenie kraju końcowego przeznaczenia;

- 2) nazwę i adres użytkownika końcowego;
- 3) określenie towaru będącego przedmiotem wniosku, jego opis, ilość i wartość;
- 4) opis ostatecznego zastosowania towaru będącego przedmiotem wniosku;
- 5) wskazanie pośrednich odbiorców i nabywców.

W celu zminimalizowania przypadków podawania nieprawdziwych danych w takich oświadczeniach (co może mieć miejsce głównie przy wywozie towarów do kraju trzeciego), projekt rozporządzenia MG zakłada, że w przypadku wywozu towarów do kraju trzeciego, oświadczenie końcowego użytkownika, powinno być poświadczone przez właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego kraju trzeciego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Z względu na definicję „wnioskodawcy” zawartą w art. 2 pkt i) rozporządzenia Rady, projekt niniejszego rozporządzenia MG przewiduje, iż wnioskodawca powinien wykazać się dokumentami, które będą świadczyły, iż może on aplikować o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów. Proponuje się zatem, aby wnioskodawca niezależnie od oświadczenia końcowego użytkownika, dołączał także:

- 1) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na wywóz:
 - kopię umowy zawartej z odbiorcą w kraju trzecim, do którego towary będące przedmiotem wniosku mają zostać wywiezione lub
 - kopię dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku, jeżeli osobą uprawnioną do rozporządzania tym towarem jest wnioskodawca lub
 - kopię umowy zawartej z osobą mającą tytuł prawny do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku, upoważniającą do jego wywozu wraz z kopią dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania przez tę osobę towarem będącym przedmiotem wniosku lub
 - pełnomocnictwo wystawione przez osobę mającą tytuł do rozporządzania towarem będącym przedmiotem wniosku upoważniające do jego wywozu wraz z kopią dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do rozporządzania przez mocodawcę tym towarem;
- 2) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady – oświadczenie osoby lub osób mających prawo składania oświadczeń woli w imieniu muzeum, że towary będące przedmiotem wniosku są przeznaczone na cele muzealne i będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne. (w przypadku przywozu towarów określonych w załączniku II, mogą one być przeznaczone wyłącznie na cele muzealne; przywóz towarów określonych w załączniku nr III nie jest obwarowany obowiązkiem uzyskania pozwolenia na podstawie rozporządzenia Rady);
- 3) w przypadku składania wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów określonych w załączniku II do rozporządzenia Rady – poświadczoną notarialnie lub urzędowo za zgodność z oryginałem, kopię statutu muzeum będącego wnioskodawcą,

nadanego na podstawie przepisów o muzeach, wraz z zaświadczeniem wystawionym przez Ministra Kultury i Sztuki stwierdzającym, że nie zakazał on działalności tego muzeum (zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach - Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz.24 z późn zm. - Minister Kultury i Sztuki sprawuje nadzór nad muzeami; w tym celu może dokonywać kontroli ich działalności; Minister Kultury i Sztuki może także, w drodze decyzji administracyjnej, zakazać dalszej działalności muzeum, w razie rażącego naruszenia przepisów ustawy i statutu muzeum).

Z uwagi na fakt, że rozporządzenie Rady w art. 9 ust. 1, określa iż termin ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy i może być przedłużone do 12 miesięcy (w przypadku, w którym pozwolenie było wydane z krótszym terminem ważności niż 12 miesięcy), proponuje się aby pozwolenia były wydawane na wnioskowany termin ważności, w granicach określonych przez ww. przepis art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady.

Rozporządzenie powinno wejść w życie równocześnie z wejściem w życie ustawy upoważniającej tj. w dniu 30 lipca 2006 r.

Niniejszy projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa wspólnotowego i służy ich wykonaniu.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 734) dotyczących **Oceny Skutków Regulacji** należy podkreślić, iż **projekt nie spowoduje żadnych zmian w stosunku do stanu obecnie obowiązującego w zakresie:**

- **dochodów i wydatków budżetu i sektora publicznego,**
- **rynku pracy,**
- **konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki,**
- **sytuacji i rozwoju regionalnego.**

Z uwagi na charakter niniejszego rozporządzenia, które implementuje przepisy prawa wspólnotowego, niniejsze rozporządzenie nie było przedmiotem konsultacji społecznych.

Jednakże projekt został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki w celu poddania szerokiej dyskusji społecznej – na etapie prac nad projektem ustawy nowelizującej ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. W ramach tych uzgodnień nie zgłoszono żadnych uwag.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**
z dnia

w sprawie pozwoleń na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej związanej z niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia2006 r. o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej związanej z niektórymi towarami, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”;
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- 3) wzory pozwoleń;
- 4) warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia.

§ 2. Wzór wniosku o udzielenie pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej, o której mowa w § 1 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku o udzielenie pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej, o której mowa w § 1 pkt 1, należy dołączyć:

- 1) oświadczenie osoby lub osób mających prawo składania oświadczeń woli w imieniu muzeum, że towary, do których odnosi się, będąca przedmiotem wniosku, pomoc techniczna, są przeznaczone na cele muzealne i będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne;
- 2) poświadczoną notarialnie lub urzędowo za zgodność z oryginałem kopię umowy zawartej z muzeum o dostarczanie pomocy technicznej będącej przedmiotem wniosku, jeżeli wnioskodawcą nie jest muzeum.

2. W przypadku, w którym pomoc techniczna ma być dostarczana z obszaru celnego Wspólnoty do kraju trzeciego, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno być

poświadczone przez właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego kraju trzeciego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Wzór pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej, o której mowa w § 1 pkt 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej związanej z niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, w granicach określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady, udziela się na czas oznaczony wskazany we wniosku.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

MINISTER GOSPODARKI

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

Załączniki
do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia

WZÓR

Załącznik nr 1

Miejsce na znaczki skarbowe

Wypełniać pismem maszynowym lub czytelnie ręcznie, dużymi drukowanymi literami

Minister Gospodarki	MG FORMULARZ	Data wpływu.....
		Numer ewidencji.....
		Wniosek przyjął.....
		Wniosek przekazano do

Wypełnia wnioskodawca

WNIOSEK

o udzielenie pozwolenia dotyczącego pomocy technicznej, o której mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005).

1. Dostarczanie pomocy technicznej z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego / przyjmowanie pomocy technicznej dostarczanej z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty ¹.
2. Numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP).....
3. Wnioskodawca.....
(imię i nazwisko/pełna nazwa)
4. Adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy: ulica.....,
kod pocztowy, miejscowość.....,
kraj....., telefon.....,
telefaks, poczta elektroniczna,

¹ niepotrzebne skreślić

5. Opis pomocy technicznej
-
-
-
-
-
-
6. Muzeum
(pełna nazwa)
7. Adres muzeum: ulica,
kod pocztowy, miejscowość.....,
kraj....., telefon.....,
telefaks, poczta elektroniczna,
8. Imię i nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji
-
- tel..... telefaks.....,
- poczta elektroniczna

Oświadczam, że wszystkie powyższe dane są prawdziwe.

.....
(data wystawienia wniosku)

.....
(podpis i pieczęć osoby upoważnionej oraz pieczęć firmowa)

Załączniki.

WZÓR

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa DD.MM.RRRR

D E C Y Z J A

NR.....

Na podstawie art.

po rozpatrzeniu wniosku z dnianr.....udzielam pozwolenia:

*imię i nazwisko lub pełna nazwa oraz adres zamieszkania albo siedziby osoby, której udzielono
pozwolenia***W zakresie:** dostarczania muzeum następującej pomocy technicznej z obszaru celnego Wspólnoty na terytorium kraju trzeciego / przyjmowania przez muzeum następującej pomocy technicznej dostarczanej z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Wspólnoty¹.

Opis pomocy technicznej	Nazwa i adres muzeum

UZASADNIENIE

P O U C Z E N I E

(wypełnia organ udzielający pozwoleń, zgodnie z przepisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego)

U W A G I

podpis

pieczęć

¹ Niepotrzebne skreślić.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki *w sprawie pozwoleń na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej związanej z niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania*, został opracowany na podstawie art. 6 ustawy z dnia2006 r. *o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi* (Dz. U. Nr, poz.).

Celem projektowanej regulacji jest doprecyzowanie warunków udzielenia i wykorzystania pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie dostarczanej pomocy technicznej, w związku z wejściem w życie z dniem 30 lipca 2006 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. (Dz. Urz. WE L 200 z 30.7.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady”, a także dookreślenie elementów, których uregulowanie zostało pozostawione prawu krajowemu (w sposób dorozumiany). Dlatego też projekt niniejszego rozporządzenia MG określa także:

- 1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej lub przyjmowanie pomocy technicznej związanej z niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (załącznik nr 1 do niniejszego projektu rozporządzenia MG);
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- 3) wzory pozwoleń (załącznik nr 2 do niniejszego projektu rozporządzenia MG).

Rozporządzenie Rady reguluje kwestię pomocy technicznej (rozumianej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt f) rozporządzenia Rady) związanej wyłącznie z towarami określonymi w załączniku II do tego rozporządzenia (towary przeznaczone wyłącznie na cele muzealne).

Z uwagi na fakt, że przedmiotem wniosku może być dostarczanie bądź otrzymywanie pomocy technicznej związanej z towarami, które muszą być przeznaczone na cele muzealne, proponuje się aby do wniosku o udzielenie stosownego pozwolenia należało dołączyć:

- 1) oświadczenie osoby lub osób mających prawo składania oświadczeń woli w imieniu muzeum, że towary, do których odnosi się, będąca przedmiotem wniosku, pomoc techniczna, są przeznaczone na cele muzealne i będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne;
- 2) poświadczoną notarialnie lub urzędowo za zgodność z oryginałem kopię umowy zawartej z muzeum o dostarczanie pomocy technicznej będącej przedmiotem wniosku, jeżeli wnioskodawcą nie jest muzeum.

W celu zminimalizowania przypadków podawania nieprawdziwych danych w takich oświadczeniach (co może mieć miejsce głównie przy dostarczaniu pomocy technicznej w krajach trzecich), projekt rozporządzenia MG zakłada, że w przypadku wnioskowania o udzielenie

pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej w kraju trzecim, oświadczenie osoby lub osób reprezentujących muzeum, powinno być poświadczone przez właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego kraju trzeciego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uwagi na fakt, że rozporządzenie Rady, w odniesieniu do pozwoleń dotyczących pomocy technicznej nie precyzuje ich terminu ważności, proponuje się, ażeby w tym przypadku zastosować analogiczne rozwiązanie jakie przewiduje się w odniesieniu do terminu ważności pozwoleń towarowych, tj. posiłkowanie się przepisem art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady. W granicach zatem określonych w ww. przepisie UE, pozwolenia byłyby wydawane na wnioskowany termin ważności.

Rozporządzenie powinno wejść w życie równocześnie z wejściem w życie ustawy upoważniającej tj. w dniu 30 lipca 2006 r.

Niniejszy projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa wspólnotowego i służy ich wykonaniu.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 734) dotyczących **Oceny Skutków Regulacji** należy podkreślić, iż **projekt nie spowoduje żadnych zmian w stosunku do stanu obecnie obowiązującego w zakresie:**

- **dochodów i wydatków budżetu i sektora publicznego,**
- **ryнку pracy,**
- **konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki,**
- **sytuacji i rozwoju regionalnego.**

Z uwagi na charakter niniejszego rozporządzenia, które implementuje przepisy prawa wspólnotowego, niniejsze rozporządzenie nie było przedmiotem konsultacji społecznych.

Jednakże projekt został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki w celu poddania szerokiej dyskusji społecznej – łącznie z projektem ustawy o administrowaniu obrotem usługami z zagranicą oraz z krajami trzecimi. W ramach tych uzgodnień nie zgłoszono żadnych uwag.